

SAPTHAGIRI (SANSKRIT)
SPIRITUAL ILLUSTRATED MONTHLY
Volume:11, Issue: 12
March 2025, Price Rs.20/-
No. of pages-24

तिरुमलतिरुपतिदेवस्थानावि

सप्तगिरि:

आध्यात्मिकसचित्रमासपत्रिका

मार्च - २०२५ रु.२०/-

तिरुमलस्थ श्रीवेङ्कटेश्वरस्वामिनः युगादि आस्थानम्

30.03.2025

श्रीभगवानुवाच -

कर्मण्येवाधिकारस्ते मा फलेषु कदाचन।
मा कर्मफलहेतुभूर्भुं ते सङ्गेऽस्त्वकर्मणि॥

योगस्थः कुरु कर्मणि सङ्गं त्यक्त्वा धनञ्जय।

सिद्ध्यसिद्धयोः समो भूत्वा समत्वं योग उच्यते॥

गीतामृतम्

(भगवद्गीता २.४७-४८)

हे अर्जुन! तव कर्मणि एव अधिकारः। कदापि कर्मफलासक्तिः मास्तु कर्मफलानां हेतुभूतः मास्तु। सकाम भावनया कर्मणि नाचरणीयानि। कर्मणां अकरणेऽपि तव आसक्तिः मास्तु। निष्कामानुष्ठानादेव अन्तःकरणशुद्धिः स्यात् तदनुष्ठानं ब्रह्मज्ञानानुकूलं स्यात्। ब्रह्मज्ञानात् दैवानुकूल्यं सिद्ध्यति।

हे अर्जुन! प्राप्ताप्राप्तकर्मानुष्ठानफलसम्पदभावाभावे समबुद्धिः योगः इत्युच्यते। अतः कर्मफलासक्तिं परित्यज योगनिष्ठायुतः कर्मण्याचर।

धर्मकार्याचरणशीलाः चतुर्विधाः भवन्ति। फलाकांक्षी प्रतिष्टाकांक्षी निर्विघ्नकार्यसमाप्त्याकांक्षी, फलाभावेऽपि सुखदुःखहीनद्वन्द्वातीतजीवन्मुक्त भावस्थितः इति। एतेषु चतुर्थः सत्त्वरजस्तमोगणातीतः उत्तमोत्तमः इति परिगण्यते।

सङ्गीतनम्

जय जय वृसिंह सर्वेश
भयहर वीरप्रह्लाद वरद
मिहिर शशिनयन मृगनखेश
बहिरन्तःस्थपरिपूर्ण
अहिनायक सिंहासनराज
बहुलगुणगणप्रह्लादवरद
चटुल पराक्रमसम, घनविरहित
निटलनेत्रमौनिप्रणुत
कुटिलदैत्यतिकुद्धिविदारण
पटुवज्रनख प्रह्लादवरद
श्रीवनितासंश्रितनामाङ्ग
भावजकोटिप्रतिमान
श्रीवेङ्गटगिरिशिखरनिवास
पावनचरित प्रह्लादवरद

(अन्नमाचार्य आध्यात्मक सङ्गीतना)

श्रीमहालक्ष्म्याविर्भावविशिष्टफाल्गुणमास वैशिष्ट्यम्

मासानां गणनमनुसृत्य भारतीयकालगमने वर्षे अन्तिममासः फाल्गुणमासः। विज्ञानदृष्ट्यापि परिशीलनात् अन्तिमशिशिरतुर्युतान्तिममासः। वृक्षे भ्यः फलितशुष्कपत्राणामधःपतनमस्मिन्नेव काले एव प्रवर्तते। आगामिनूतनवर्षवसन्तागमने नवपल्लवाविर्भावसंसिद्धिसूचकसङ्केतः अयं मासः।

अस्मिन्मासे बहूनि पुण्यव्रतानि, पूजाश्च आचरणीयाः इति शास्त्रं, निर्दिशति। अस्मिन्मासे प्रारभ्यमानेषु बहुषु, कर्मसु गृहनिर्माणादिकार्यारम्भात् सन्तानप्राप्तिसुवर्णप्रात्प्यादयः लभ्यन्ते इति मात्स्यपुराणवचनम्।

प्रधानतया उत्तरफल्गुणीनक्षत्रसहित पूर्णिमातिथिरागछति। अतएव मासरथारच्य फाल्गुणीमासः इति नामागतमिति वदन्ति। अस्मिन्मासे एव सम्पन्नातुः श्रीमहालक्ष्म्याः आविर्भावः जातः। अस्मिन्दिने लक्ष्मीदेवीं विशिष्ट्य अर्चयित्वा मातुः तरयाः करुणाकटाक्षवीक्षण भाग्यमवश्यं प्राप्तव्यम् अरच्यां पौर्णमीतिथावेव राक्षसपीडापरिहार्थं होलिकापूर्णिमा निर्वाह्यते। श्रीमहाविष्णोः नन्दकां शसस्मभूतः अश्वमाचार्यः श्रीवेङ्कटेश्वरस्वामिनं कीर्तयन् द्वयधिकत्रिंशत्सहस्रसङ्कीर्तनानि विश्चर्य बहुलद्वादशी दिने नन्दके अस्मिन्मासे एव विलीनः। अस्मिन्मासे एव तरय वर्धन्तनिर्वहणोत्सवः सम्प्रदायः। तिरुमलक्षेत्रे स्वामिनः वर्षे वर्षे पञ्चदिनपर्यन्तं प्लवोत्सवः नयनानन्दकरः। प्रथमदिनद्वये त्रेताद्वापरयुगजात श्रीरामकृष्णत्वेन श्रीवेङ्कटेश्वरस्वामी भक्तेभ्यः प्लवेरवदर्शनं ददाति। शिष्टदिनत्रये कलियुगस्वामी श्रीनिवासः मुग्धमनोहररूपे जगञ्जेगीयमानतया प्लवविहारं कुर्वन् भक्ताननुगृह्णाति। एवमेव तिरुमल पर्वतसानुषु “कुमारधारा तीर्थत्रिकोटि: विशिष्ट्य प्रवर्तते। अस्मिन्मासान्ते फाल्गुणामावारथ्यानन्तरं श्रीपतिसन्निधौ चैत्रशुद्धं प्रतिपत्तितिथौ आब्धाणां पर्व इति विश्वावसुनामसंवत्सर - युगाद्यारथानं अङ्गरङ्गवैभवोपेतया प्रवर्तते। श्रीवेङ्कटेश्वरस्वामिनः आशीभिः समरतमानवालिः आयुरारोग्यैश्वर्यैः अभिवृद्धिं प्राप्नोतु इत्याशास्त्रमहे।

ओं नमो वेङ्कटेशाय

मार्च - २०२५

सम्पुटि:- १९

संचिका- १२

स्वरितश्री चान्दमानश्रीक्रोधिनामसंवत्सर फालगुणशुद्धद्वितीयतिथि
शनिवारादारभ्य - श्रीविश्वरसु नाम संवत्सर वैत्रेशुद्धद्वितीयतिथि
सोमवारपर्यन्तम् - २०२४

लक्ष्मीजयन्ति

- डा पि.माधवी

कुलशेखराल्वारु वैभवम्

- आचार्य जि.पद्मनाभम्

तिरुमलेशस्य युगादि आस्थानम्

- डा एम.ईश्वरम्

श्रीशेषाद्रीशस्तुति:

- श्री कन्दाल लक्ष्मीनारायणः

मृत्युजयन्ति

- डा के.कोटेश्वरराय

बलवतोऽपिगर्वः विनश्यति (हनुमद्वर्भमङ्गः)

- डा सि.रामलक्ष्मी

भक्तच्या असाध्यं किमपि नास्ति (चित्रकथा)

- डा.के.सूर्यनारायणरेड्डि

बालविनोदिनी

06

09

11

15

17

19

20

22

मुख्चित्रम् - तिरुमलस्थ श्रीस्वामिनः युगादि आस्थानम्।
अन्तिमपुष्टि:- श्रीलक्ष्मीजयन्ति।

सङ्केतः

प्रधानसम्पादकः,

सप्तगिरिः, ति.ति.देवस्थानानि

तिरुपतिः - ५१७ ५०७.

दूरभाषा - ०८७७ - २२६४५४३, २२६४३५९

सम्पादकः,

०८७७ - २२६४३६०

सूचनानाम्, आक्षेपाणां च कृते
सम्पर्कं कुर्वन्तु -

sapthagiri.helpdesk@tirumala.org

एका पत्रिका : रु.२०/-

वार्षिकग्राहकत्वम् रु.२४०/-

आजीविक ग्राहकत्वम् रु.२४००/-

वेङ्कटादिसमं स्थानं
ब्रह्माण्डे नास्ति किञ्चन ।
वेङ्कटेशसमो देवो
न भूतो न भविष्यति ॥

तिरुमलतिरुपतिदेवस्थानम्

सप्तगिरिः

आध्यात्मिकसचित्रमासपत्रिका

गोरवसम्पादकः-

श्री जे.श्यामला राव, I.A.S.,

कार्यान्वयनाधिकारी

ति.ति.देवस्थानानि

प्रकाशकः - प्रधानसम्पादकः

डा॥के.राधारमणः,

M.A., M.Phil., Ph.D., P.G.Dip.in Epigraphy, Dip. in Yoga

सम्पादकः -

डा॥ वि.जि.चोक्लिङ्गम्, M.A., Ph.D.,

मुद्रापकः - श्री पि.रामराजु, M.A.,

प्रत्येकाधिकारी,

ति.ति.दे.मुद्रणालयः,

तिस्पतिः।

मुख्यछायाचित्रग्रहणम् - श्री पि.एन.शेखरः,

छायाचित्रग्राहकः, ति.ति.दे.

श्री बि.वेङ्कटरमणः,

सहायक-छायाचित्रग्राहकः, ति.ति.दे.

सूचना
मुद्रितलेखानां विचाराः लेखकानामेव।
एतद्विषये अस्माकं दायित्वं नास्ति।
— प्रधानसम्पादकः

लक्ष्मीजयन्ति

- डा.पि.माधवी, चरवाणी - ८५९९८०४७८४

हिन्दूमतप्रधानदेवतासु, लक्ष्मीः त्रिमूर्तिषु विष्णोः पत्नी। इयं धनसम्पद्यन्तिश्रेयो-
ऽदृष्टणां आधिदेवतात्वेन परिगण्यते। भारतदेशे दीपावलीपर्वदिने इमां विशिष्य
पूजयन्ति। अमूल्याभरणैः महासौन्दर्यवतीयं चतुर्भुजैर्विराजते। द्विहस्ताभ्यां पुष्पाणि,
अन्यद्विहस्ताभ्यां स्वर्णनाणकानि ददहृश्यते। इयं पद्मासना पाश्वे गजाभ्यां सहिता
संप्रकाशते। विष्णोः पत्नी लक्ष्मीव रामस्य पत्नी, सीतेव, कृष्णस्य पत्नी रुक्मणीव
वेङ्गटेश्वरस्य पत्नी पद्मावतीव त्रेताद्वापरकलियुगेषु अवतीर्य संदृश्यते।

महालक्ष्मीमिमां वर्षे वर्षे श्रावणमासे द्वितीय शुक्रवासरे वरलक्ष्मीव्रतमाचरन्त्यः
स्त्रियः लक्ष्मी विशिष्टपूजाभिराधयन्ति। दीपावलीनवरान्त्रिसन्दर्भे लक्ष्मीपूजायाः
अतीव प्रामुख्यं पश्यामः। मानवाले: अष्टलक्ष्याणि आवश्यकानि। तदनुगुणतया
अष्टलक्ष्यवताराः वर्तन्ते। लक्ष्मी नाम लक्ष्मयार्गं नयदेवता। लक्ष्मिद्विपर्यन्तं
सेवया लक्ष्म्याः अनुग्रहं अवश्यं प्रप्यन्ति।

अष्टलक्ष्म्यः

१. **आदिलक्ष्मीः** - महालक्ष्मीयं हस्तचतुष्टयेषु एकेन पद्मं द्वितीयेन पताकां
बिभ्रती अन्यहस्तद्वयेन वरदमुद्राविशिष्टा भाति।

२. **धान्यलक्ष्मीः** - अष्टभुजैः पीतवस्त्रैरलङ्घकृता प्रकाशते। द्वाभ्यां हस्ताभ्यां
पद्मानि! एकेन हस्तेन गदा, हस्तत्रयेण शालिधान्यं इक्षुखण्डं, रम्भाफलावलिं
द्वाभ्यां हस्ताभ्यां वरदाभयमुद्राभ्यां सहिता प्रकाशते।

३. **धैर्यलक्ष्मीः** - वीरलक्ष्मीव व्यवहियमाणेयं रक्तवस्त्रधारिणी वर्तते। शङ्खचक्र
धनुर्बाणत्रिशूलैः, हस्तद्वये वरदाभयमुद्राभ्यां शोभते।

४. **गजलक्ष्मीः** - राज्यप्रदात्री भुजतुष्टयविशिष्टामूर्तिरियं पाश्वे गजाभ्यां
अभिषियमाना रक्तवस्त्रधारिणी सती हस्तद्वये पद्मालङ्घकृता, अन्यहस्तद्वयेन
वरदाभयमुद्राभ्यां, विराजते।

५. **सन्तानलक्ष्मीः** - षट्हस्तविशिष्टा कलशखङ्गधारिणी वर्तते। अङ्गे शिशुं एकेन
हस्तेन अभयमुद्रां दर्शयन्ती दृश्यते। पद्महस्तेन शिशुं एकेन हस्तेन, भ्रियमाना
वर्तते।

६. **विजयलक्ष्मीः** - अष्टभुजैः रक्तवस्त्र शङ्खचक्रखङ्गपाश -धारिणी
हस्तद्वयवरदाभययुक्ता देदीप्यते।

७. **विद्यालक्ष्मीः** - विद्यामाता शारदा वीणाहस्तधारिणी प्रकाशते।

८. **धनलक्ष्मीः** - हस्तपट्कयुता रक्तवस्त्र शङ्खचक्रकलश धनुर्बाणपद्मधारिणी
अभयमुद्रया हस्ताभ्यां स्वर्णनाणकवर्षदायिनीव राराजते।

अष्टलक्ष्मीस्तोत्रम्

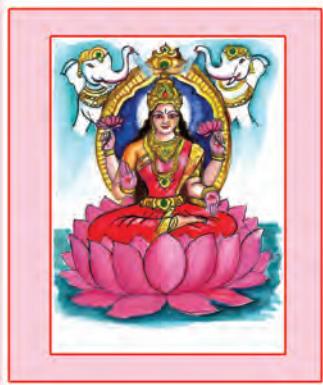
आदिलक्ष्मीः -

१. सुमानसवन्दितसुन्दरिमाधवि, चन्द्रसहोदरि हेममये

मुनिगणवन्दितमोक्षप्रदायिनि, मञ्जुलभाषिणि वेदनुते।

पद्मजवासिनि, देवसुपूजित सद्गुणवर्षिणि शान्तियुते

जय जय हे, मधुसूदनकामिनि, आदिलक्ष्मि परिपालय, मां॥

२. धान्यलक्ष्मी:- अयिकलिकल्मषनाशिनि, कामिनि, वैदिकरूपिणि वेदमये क्षीरसमुद्रवमङ्गलरूपिणि, मन्त्रनिवासिनि मन्त्रनुते। मङ्गलदायिनि अम्बुजवासिनि, देवगणाश्रितपादयुते, जय जय हे- मधुसूदनकामिनि, धान्यलक्ष्मि परिपालय माम्।

३. धैर्यलक्ष्मी:- - जयवर वर्षिणि वैष्णवि भार्गवि मस्त्रस्वरूपिणि मन्त्रमये सुरगणपूजित शीघ्र फलप्रद ज्ञानविकासिनि, शास्त्रनुते भवभयहारिणि पापविमोचनि, साधुजनाश्रित पादयुते, जय जय हे मधुसूदन कामिनि धैर्यलक्ष्मि परिपालय माम्।

४. गजलक्ष्मी:-

जय जय दुर्गाति नाशिनि कामिनि सर्वफलप्रदशास्त्रमये रथगजतुरगपदातिसमावृतपरिजनमण्डितलोकनुते। हरिहरब्रह्मसुपूजित सेवितापनिवारिणि पादयुते जय जय हे मधुसूदनकामिनि, गजलक्ष्मीरूपेण पालय माम्॥

५. सन्तानलक्ष्मी:-

अयिखगवासिनि, मोहिनि चक्रिणि रागविवर्धिनि ज्ञानमये गुणगणवारिथि लोकहितैषिणि, सप्तस्वरभूषितगाननुते। सकलसुरासुरदेवमुनीश्वरमानववन्दित पादयुते जय जय हे मधुसूदनकामिनि, सन्तानलक्ष्मि परिपालय माम्॥

६. विजयलक्ष्मी:-

जय कमलवासिनि, सद्गतिदायिनि ज्ञानविकासिनि गानमये अनुदिनमर्पितकुङ्कुमधूसरभूषितवासितवाद्यनुते। कनकधरास्तुतिवैभववन्दित शङ्कुरदेशिकमान्यप्रदे जय जय हे मधुसूदनकामिनि विजयलक्ष्मि, परिपालय माम्॥

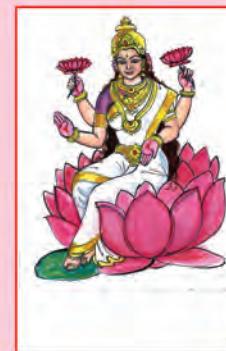
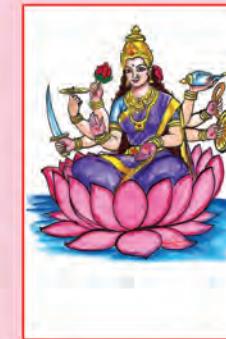
७. विद्यालक्ष्मी:-

प्रणतसुरेश्वरि भारति भार्गवि शोकविनाशिनि रत्नमये मणिमयभूषितकर्णविभूषणशान्तिसमावृतहास्यमुखे। नवनिधिदायिनि, कलिमलहारिणि कामितफलप्रदहस्तयुते जय जय हे मधुसूदनकामिनि विद्यालक्ष्मि सदा पालयमाम्॥

८. धनलक्ष्मी:-

धिमिधिमि, धिन्धिमि, धिन्धिमि धिन्धिमि दुन्दुभिनादसुपूर्णमये, धुमधुम, धुंधुम धंधुम शङ्कविनादसुवाद्यनुते। वेदपुराणेतिहासवैदिकमार्गप्रदर्शयुते जय जय हे मधुमूदन कामिनि धनलक्ष्मीरूपेण पालय माम्॥

अस्मिन् वर्षे, मार्चमासे १४ दिनाङ्के लक्ष्मीजन्मदिनं पुरस्कृत्य लक्ष्मीजयन्ति उत्सवं निर्वहिष्यन्ति। भक्ताः लक्ष्मीहोममाचरन्तः जन्मनक्षत्रे सहस्रालक्ष्मीनामस्तोत्रपारायणं करिष्यन्ति। वे देषु महाभागवतविष्णुपुराणमहाभारतग्रन्थेषु समुद्रमन्थनवृत्तान्तः वर्णितः।

समुद्रमन्थनकथा - दुर्वासमहर्षिः शिवात्माप्तं पुष्पमालां देवेन्द्राय गौरवपुरस्कारतया ददौ। सः देवेन्द्रः तां मालां स्ववाहनगजशिरसि अलञ्चकार। सः गजः तां मालामपनीय पादाहताञ्चकार। लक्ष्मीपादपद्मतुल्यां तां तथा गजपादमर्दितां दृष्ट्वा कोपोद्रिकः दुर्वासमुनिः इन्द्रं तव, दैवसर्वसम्पदः विनशिष्यन्तीति शशाप। तत्कलतया राक्षसाः स्वर्गमाक्रम्य देवान् सर्वान् पराजितान् चक्रुः। ततः विष्णुपदेशात् राक्षसैः मित्रत्वं प्राप्य अमृतप्राप्तये समुद्रमन्थनप्रयत्नं राक्षसैः सह चक्रुः। मन्दरपर्वतं मन्थनं कृत्वा सर्पनायकं, शिवकण्ठभरणं वासुकिं रज्ञुं कृत्वा मन्थनकार्यं प्रारेभिरे। पर्वते समुद्रे पतिते विष्णुः कूर्मसूपं धृत्वा मन्दरपर्वतमुद्धारयामास। तदा अमूल्यरत्नानि समुद्रात् उद्धृतत्यासन्। तानि कौसुभारीनि विष्णुः स्वीचकार। पश्चात् हालाहालविषे उद्भूते लोकप्राणिरक्षणार्थं शिवः तं विषं स्वीकृत्य कण्ठगतञ्चकार। पश्चात् अप्परसः, शुभप्रदा लक्ष्मीदेवी च उद्भूताः। उद्भूतां तां लक्ष्मीदेवीं विष्णुः स्वधर्मपत्रीत्वेन स्वीचकार। अयमेव लक्ष्मीजन्मवृत्तान्तः। पूर्णिमातिथिः १३. २०२५ - आरभ्य घण्टासु १०.३५ पूर्णिमा तिथिः १२-२३ घण्टासु मध्याह्ने अन्तंगच्छति। अस्मिन्नेव समये वित्तलक्ष्मीपूजां भाक्ताः आचरन्ति।

१. लक्ष्मीजयन्ति सन्दर्भे लक्ष्मीदेवालयं गत्वा लक्ष्मीप्रार्थनाः कर्तव्याः। देवालये असन्निहिते सति गृहे एव प्रातः पद्मपत्रैः फलैः धूपैः लक्ष्मीपूजा कर्तव्या।

२. लक्ष्मीयत्रे दृष्टिं निधाय लक्ष्मीध्यानं कर्तव्यम्।

३. लक्ष्मीध्याने ओं ह्रीं श्रीं लक्ष्मीदेव्यै नमः इति मन्त्रपारायणं कर्तव्यम्। लक्ष्मीमन्त्रं पद्मपत्रेष्वपि दृष्टिं निधाय जपेयुः।

४. युक्तब्राह्मणानाहृय गृहे लक्ष्मीपूजा कृताचेत् महत्कलं दास्यति।

अत्र कलशस्थापनम्। पञ्चाग्रस्थपनम् (गौरी गणेश पुण्यवाचन, पोडशमन्त्रिक नवग्रह सर्वतोभद्र) ६४ योगिनी पूजा क्षेत्रपालपूजा, स्वस्तिवचनम् सङ्कल्प, गणेशपूजा अभिषेकः, नवग्रह पूजा १०८ पर्याय मन्त्रजपः, प्रधानदेवताह्वानं लक्ष्मीविग्रहपूजाभिषेकः, लक्ष्मीसूक्त, स्तोत्रमन्त्र, कनकधारा स्तोत्रपारायणम् हारति-होम-पुष्पाङ्गालयः विधेयाः। सप्तरुद्राक्षमाला धर्तव्या। रुद्राक्षमालाधारणात् अन्तश्शुद्धिः इच्छापूरण शक्तिः, आर्थिकाभिवृद्धिः भवेदिति लक्ष्मीवचनम्।

लक्ष्मीं क्षीरसमुद्राजतनयां श्रीरङ्गधामेश्वरीं दासीभूतं समस्तदेववनितां लोकैकदीपाङ्गुरुं। त्वां श्रीमन्मकन्दाटाक्षतब्धविभव ब्रह्मोन्द्रगङ्गाधरां। त्वां त्रैलोक्यकुटुम्बिनीं सरसिजां वन्दे जगन्मातरम्।

२. सिद्धिलक्ष्मीर्मोक्षलक्ष्मीस्सरस्वती।

श्रीलक्ष्मीर्वरलक्ष्मीश्च प्रसन्ना मम सर्वदा।

३. वराङ्गुकूशौ पारामभीतिमुद्रां करैर्वहन्तीं कमलासनस्थां बालार्ककोटिप्रतिभां त्रिनेत्रां।

भजेहमाद्यां जगदीश्वरीं त्वाम्॥

४. आं विष्णुपत्रीं क्षमादेवीं माधवीं माधवप्रियाम्। विष्णोः प्रियसर्वीं देवीं नमाप्यच्युतवल्लभाम्॥

महालक्ष्म्यष्टकम् -

१. नमस्तेस्तु महामाये श्रीपीटे सुरपूजिते शङ्खचक्रगदाहस्ते महालक्ष्मी नमोऽस्तु ते।

२. नमस्ते गरुडास्ते कोलासुरभयङ्करी। सर्वपापहरे देवि महालक्ष्मि नमोऽस्तु ते॥

३. सर्वज्ञे! सर्ववरदे सर्वदुष्टभयङ्करी।

सर्वदुःख हरे देवि! महालक्ष्मि नमोऽस्तु ते।

४. सिद्धिं बुद्धिप्रदेवि! भुक्तिमुक्तिप्रदाधिनि। मन्त्रपूते सदा देवी महालक्ष्मि नमोऽस्तु ते॥

५. आद्यन्तरहिते देवि! आद्यशक्ति! महेश्वरी। योगजे योगसम्भूते! महालक्ष्मि नमोऽस्तुते॥

६. स्थलसूक्ष्ममहारौद्रे, महाशक्ति महोदरो। महापापहरे देवि! महालक्ष्मि नमोऽस्तुते॥

७. पद्मासनस्थे देवि! परब्रह्मस्वरूपिणि। परमेशि जगन्मातः, महालक्ष्मि नमोऽस्तुते॥

८. श्वेतम्बरधरे देवि! नानालङ्घरभूषिते। जगत्थले जगन्मातः। महालक्ष्मि नमोऽस्तुते॥

जन्मवृत्तान्ते अमृतोत्पत्तै सागरमथने लक्ष्मीकथांशे अनेकदिव्य सन्देशाः वर्तन्ते बहुजनहिताय स्वल्पाभिप्रायभेदान् विस्मृत्य सर्वैः संघीभावेन शत्रुभिरपि आवश्यके प्राप्ते मित्रत्वं कृत्वा महत्कार्यसाधनाय संसिद्धैः भाव्यामित्युपदेशः एकः। साध्यस्य महत्तरत्वात् प्रयत्नः महत्तमः भाव्यः। एवं कृतप्रयत्नेषु सत्कलितानि दुष्कलितानि च सम्भवेयुः। अतः सागरमथनेन उत्पन्नः प्रथमं हालाहलः। दुष्कलितात् अपि अविरतै भयोत्पत्त-सृष्टेरपि निर्भयतया संघीभावोन्मुखैः क्लिष्टपरिस्थितिष्वपि ऐकमत्यमत्या भाव्यम्। अतः अनेकदेवतासु शिवः एक एवक्लेशान् सहन् क्षमया लोकक्षेमाय पुरोगामी हालाहलं, पपौ। ततः अभ्युदयसूचिका लक्ष्मीः आविर्भूता। देवादानवयोः द्वेषोद्भवे सति विष्णुः सन्मार्गगाभिनां देवानां अमृतं दत्वा दुर्मार्गगामिनः राक्षसान् मोहयामास। एवं क्लेशेषु शान्तिसुखार्थं आध्यात्मिकभावनया तीव्रप्रयत्नेन साधकेन इन्द्रियवासनाः दूरीकृत्य भगवद्वक्तव्या लक्ष्यं साधनीयमिति समीचीनमुदेशमत्र पश्यामः।

कुलशेखराचार् वैभवम्

- आचार्य जि.पद्मनाभम्,

घृष्टे यस्य नगरे रङ्गयात्रा दिने दिने।
तमहं शिरसा वन्दे राजानं कुलशेखरम्॥

भारतदेशे श्रीरामानुजैः स्थिरीकृतं विशिष्टाद्वैतमतम्।
इदं मतं संस्कृतवाङ्मये वैदिकशास्त्रग्रन्थवाङ्मये गोरवं प्रदर्शयत्
नालायिर प्रबन्धमपि संयुज्य सम्प्रकृ संवृद्धम्। विशिष्य
“नालायिरं” उभयवेदान्तः इति समगौरवमत्र दृश्यते। इममेव
द्राविडवेदः इति सम्भावयन्ति।

द्वादशाल्वारुमहाशयानां सङ्कलनमेव नालायिरम्।
द्वादशाल्वारुमहोदयाः नैककाल, नैककुलनैकप्रदेशवासिनः।
पेरियाल्वारु, विप्रनारायणः - मधुरकविः एते अग्रवर्णीयाः।
कुलशेखराल्वरुमहोदयः क्षत्रियः केरलीयश्च अन्ये
तमिलनाडुप्रान्तीयाः।

“कुम्भे पुनर्वसौ जातं, केरले कैलिपट्टौ। कौस्तुभांशं
धराधीशं कुलशेखरमाश्रयो॥” (मु - माला) एनं वैष्णवसमाजः
कुलशेखरचक्रवर्ती कुलशेखरपेरुमाळ इति व्यवहरति।

कुलशेखरवैशिष्ट्यम् - १. सुस्थिरशान्ति-सौभाग्यपालनं
२. रामानुजानुरक्तिः ३. श्रीरङ्गनायकस्वामिभक्तिः

यत्र नार्यस्तु पूज्यन्ते रमन्ते तत्र देवताः।

चरवाणी -१२४७३२८२८६

४. श्रीवेङ्कटेश्वरसेवानुरक्तिः ५. संस्कृततमिलभाषारचना
वैशिष्ट्यम् इति पठंशाः अस्य वैशिष्ट्यं प्रदर्शयन्ति। अयं
रामराज्यपरिपालनं प्रवर्तयन् विभीषणवत् सञ्जनाश्रयः बभूव।
अत एव विष्वक्सेनमहोदयः निर्हतुककरुणतया कुलशेखरस्य
पश्चसंस्कारदीक्षां चकरोति गुरुपरम्परावचनम्।

रामायणानुरक्तिः - श्रीरामवदयं पुनर्वसुनक्षत्र सआतः, वाल्मिकिकोकिलारावश्रवणासक्तः। अयं रामायणश्रवणेसर्व विस्मरति स्म। उदाहरणवृत्तान्तः - कदाचिदेकेन पौराणिकेन, भीमबला: चतुर्दशसहस्राक्षसाः खरदूषणादयः रथमारुद्य रामेण योद्धुमागच्छन्ति इति वर्ण्यमाने सति श्रीरामः कथमेकः दुरात्मना रावणेन योत्यति इति राजा कुलशेखरः स्वसैन्यं सबद्धं कर्तुमाङ्गां ददौ। तदा वैष्णवाः आगत्य “श्रीरामः एकेन बाणेन चतुर्दश सहस्राक्षसान् जघान। तदा सीता आनन्दातिरेकेण श्रीरामं परिषस्वजे इत्यवोचन्। तदा राजा कुलशेखरः मद्युद्धप्रयत्नः व्यःर्थ इति विरराम। कुलशेखरः कलियुगप्रारम्भे क्री-श-७६७ संवत्सरे जातः इति चारित्रिकवचनम्। अस्य मुकुन्दपादारविन्दार्पित सुमनोमालां मुकुन्दमालां दैवभक्तियुताः स्वीयकण्ठमालामवश्यं कुर्वन्ति।

कृष्णत्वदीयपद पङ्कजपञ्चरान्त -
मद्यैव मे विशतु मानसराजहंसः।
प्राणप्रयाणसमये कफवातपितैः
कण्ठावरोधनविधौ स्मरणं कुतस्ते॥

चत्वारिंश्चत्तलो करवयुतो यं ग्रन्थः सर्वे रपि कण्ठस्थीकरणीयः।

द्रविडेशे जन्मवृत्तान्तः दृढवत् - नामकस्य प्रजारक्षणतत्परस्य राज्ञः श्रीहरिकटाक्षात् वंशतेजस्कत्वेन जातस्य पुत्रस्य कुलशेखरः इति नामकरणं कृतम् वेदवेदाङ्गेषु धनुर्विद्यायां एकसन्ध्याग्राहिणं षोडशकलापरिपूर्णं पुत्रं यौवराज्यभिषिक्तं कृत्वा दृढव्रतः स्वपालनाडिश्वान्तिं स्वीचकार। कुलशेखरपालने धर्मदेवता चतुष्पादैः चलतिस्म। अजाव्याघ्राः निर्भयेन एकजलाशये जलं पिबन्तिस्म। अयं ब्राह्मणोत्तमेभ्यः गोसहस्रदानश्चकार। अर्थकामदूरः भगवत्स्वरूपः भक्तिवैराग्य सम्पन्नोऽयं राज्यं वैष्णवभागवतोत्तमेभ्यः समर्थ विष्णु भक्त्यैकप्रवणः आसीत्। श्रीवेङ्कटेश्वरे अपारभक्तिमानयं वेङ्कटाद्रौ अन्ततो गत्वा अहमेकः पर्वतसोपानं यदिस्यां श्रीवेङ्कटेशं पश्यन् सर्वस्यः तदानन्दतिरेके उन्मत्तः विस्मृतः।

भवेयं किलेति स्वामिमुखारविन्दसन्दर्शनं न जातमिति बाधां व्यक्तीचकार। श्रीरङ्गराजसेवार्थं श्रीरङ्गे एव नित्यनिवासं करिष्यमीति मत्वा श्रीरङ्गं प्रस्थितः। वैष्णवोत्तमदर्शनात् प्रयाणाद्विरक्तः। श्रीहरिसेवापेक्षया श्रीवैष्णवपूजैव अधिकमिति वैष्णवभक्तानेव नित्यं सेवते ७स्म। ‘पूजनाद्विष्णुभक्तानां पुरुषार्थोऽस्ति नेतरः। तेन तद्वेष्टः किञ्चिन्नास्ति नाशनमान्मनः पष्ठिवर्षसहस्राणि विष्णोराशाधने, फलं सकृदैष्णवपूजायाः कलां नार्हति षोडशीम्। कुलशेखरः दिने दिने द्वयमन्त्रार्थप्रतिपादक श्रीमद्रामायण पठनश्रवणेनैव जीवितशेषः यापनीयः इति निश्चयग्रन्थकार। परतत्त्वप्रकाशकरामायण रहस्यानि पौराणिकेभ्यः श्रृणोत्तिस्म।

भक्तिपारवश्यम् - कुलशेखरः भक्तिपारवश्ये अप्रतिमः। अपारश्रीरामभक्तोऽयं रावणेन सीतापहृतेति पौराणिकस्य पुत्रात् रामयणपुराणश्रुवणे श्रृत्वा दशकण्ठं हत्वा सीतामानयिष्यमीति स्वसैन्येन समुद्रं प्रतिवेश। सिद्धसाध्यगन्धर्वादयः अपि तद्वश्यं अनिमेषतया पश्यन्ति स्म। प्रजाः दुःखाश्रुनिमग्नाः आसन्। तदा भक्तरक्षकः श्रीराम एव आगत्य सीतालक्ष्मणसहितः कुलशेखरभक्तिपारवश्यं ज्ञात्वा वत्स! कुलशेखर! अहमेव बन्धुमित्रसहितं रावणं हत्वा सीतामानयामीति दृश्यं श्रीरामचन्द्रमुखे दृष्ट्वा कुलशेखरः आनन्दबाष्पलोचनः बभूव। तदा द्विपदरामायण संग्रहे एव मुक्तवान् -

‘दशरथनन्दन! ताटकजैत्र -
साकेतपुरनायक... जगदेकनायक’

तदा राजा समुद्र प्रवेशाद्विरस्य तीरमाजगाम।

तदैव श्रीरामः अदृश्यः बभूव। पश्चात् रामदर्शनं क्षण काले एव नष्टमिति शोकसागरनिमग्नः अहं महापापीति बाधामभिव्यक्तीचकार।

चौर्यारोपणम् - कदाचित् श्रीरामनवस्यां देवालयार्चकाः स्वाम्याभरणानि अभिषेकसमयात् पूर्वं अपनीयराज्ञः, भद्रं अन्येभ्यः अनुकूलं रहस्यस्थाने निक्षिप्तवन्तः। अभिषेकानन्तरं पुनः आभरणालङ्कृतं स्वामिनं कर्तुं अन्वेषणेकृते आभरणानि न दृष्ट्वानि। तदा वैष्णवैरेव चोरितानीति मन्त्रिणः अवोचन्। तदा राजा भागवतोत्तमाः वैष्णवाः चौर्य न कदापि करिष्यन्तीति चोरस्य तीव्रदण्डनं भविष्यतीत्यवोचत्। अहं भागवतवैष्णव दूषकान् प्रत्यक्षं पश्यमीति तत्फलतया अहमेव नरकमनुभिष्यामीति कालसर्पमानयित्वा हस्ते दधार। तदा मन्त्रिणः वैष्णवेषु चौर्यारोपनं मत्कृतमेवेति, भवन्तः नित्यवैष्णवपूजया राज्यपालनकर्तव्यविस्मृताः इति वैष्णव भक्तेः विरमयितुं अस्माभिः मन्त्रिभिः एवं कृतमिति अस्मान् सर्वान् क्षमस्वेति राजानं प्रार्थयन्तः, पादाभिवन्दनं चक्रुः। तदा

मार्च् -२०२७ | 10 | सप्तगिरि:

महाविरक्तः राजा अग्निपञ्चरेपि प्रवेशः युक्तः न विष्णुचिन्ता विमुखजनैः सहजीवनमिति मत्वा कुमारं दृढव्रतं राज्याभिषिक्तं कृत्वा श्रीरङ्गं गत्वा चिरकालभीष्टं सम्पूर्णमिति स्वसम्पत् श्रीरङ्गनाथस्वामिने समर्प्य धन्यो बभूव। श्रीरङ्गे बहुकालमुषित्वा दिव्यदेशान् सेवित्वा तदाराधनया वैष्णवतोषकरः सन् स्वकविताशीलसौन्दर्येण दक्षिणभारतभूमिं शोभान्वितं कृत्वा द७ संवत्सरे परमपदमवापा श्रीरङ्गनाथं, श्रीवेङ्गटेश्वरं, अन्यांश्च विष्णुदेवान् ‘पेरुमळ - तिरुमोळि’ इति शतपाशुरैः राजा द्राविडप्रबन्धे संसुल्य अजरामरकीर्तिकायः सम्पन्नः।

१. विष्ण्यातराजर्षिकुलेऽवतीर्य वितत्यभूमै भगवत्प्रभावं विरच्छिरुद्रादिसुरैरगम्यं विष्णोःपदं सम्यगवापधीरः।

२. नित्यं यत्रदनुमादूभूतरं श्रोतृश्वाणान्ददं विष्ण्यातं कुलशेखराव्यचरितं भक्ताज्जसूर्योदयं पुण्यं पापविनाशनं भवहं सम्पत्कारं सर्वदा ये श्रृण्वन्ति पठन्ति सौम्यहृदयाः सम्पूर्णकामाहिताः॥

भक्ताः एवं महाराजं भगवानिति कीर्तयन्तः। पेरुमाळनाम भगवान् कुलशेखरपेस्मालिति अस्य नाम अन्वर्थकम्। अयमेकस्मिन् पाशुरे एवममंस्त -

वस्त्राहारतृप्तलोकेन न मेऽस्तु सङ्गमः। ब्रह्मादीन् संसुज्य पूतनास्तन्यं प्राणैरपि स्वीकृतमुखारविन्द श्रीकृष्णोन्मत्तोहमिति स्वयमेव प्रोवाच।

तिरुमल क्षेत्रे वेङ्गटेश्वरदेवालये कुलशेखरप्पडि इति मूलवर स्थामि द्वार समीपे प्रख्यातिरस्ति। एतैः कृत मुकुन्दमाला श्लोकाः -

१. श्रीवल्लभेति वरदेति दयापरेति भक्तप्रियेति भवलुण्ठनकोविदेति। नाथेति नागशयनेति जगन्निवासेति आलापिनं प्रतिपदं कुरु मे मुकन्द।

२. जयतु जयतु देवो देवकीनन्दनोऽयं जयतु जयतु कृष्णो वृष्णितंश्प्रदीपः। जयतु जयतु मैघश्यामलः कोमलाङ्गो जयतु जयतु पृथीभारनाशो मुकुन्दः॥

३. मुकुन्द मूङ्नाप्रणिपत्य याचे भवन्तमेकान्तमियन्तमर्थं। अविस्मृतिस्त्वच्चरणारविन्दे भवे भवे मेऽस्तु भवत्प्रसादात्॥

एवं मुकुन्दमालायं द्विपञ्चशत् श्लोकाः परमरपणीयाः गानयोग्याः भक्तिप्रेरकास्सन्ति।

मुकुन्दमालां पठन् नारायणं अशेषसौख्यं लभते कश्चित्। समस्तपापक्षयमेत्य देही प्रयातिविष्णोः परमं पदं तत्॥

अन्त्यादपि परं धर्मं आददीत प्रयत्नतः।

तिरुमलेश्वर्य सन्निधौ युगादि आस्थानम्

दे वदे वः विष्णुः वै कुण्ठात्
भूलोकमागच्छन् श्रीदेवीभूदेव्या सह
गरुत्मन्तं अन्ये से वक परिवार श्व
आनयामासा। अतः स्वर्लोकवैकुण्ठसंस्थानं
भूलोके तिरुपतिक्षेत्रं वैकुण्ठसंस्थानमिव
विराजते।

गोपीनाथदीक्षितः आन्धार्चकस्वामी
श्रीवेङ्कटेश्वरस्वामिनः, तिरुमलक्षेत्रे
वैखनसागमशास्त्रमनुसृत्य अर्चनोत्सवादीन्
निर्वहतिस्म। वैखानसदीक्षितवं शीयाः
परम्परागताः अद्यापि तथैव
अर्चनपूजाव्यहारान् अविच्छिन्नतया
प्रवर्तयन्ति। आन्ध्याणां, कुलदैवस्य
वेङ्कटेश्वरस्वामिनः संप्रदायनुसारं
युगादिपर्वदिनात् सांवत्सरिकउत्सवाः
प्रारब्धाः पुनः युगाद्यागमनपर्यन्तं (वर्ष
पर्यन्तं) वैभवोपेत तया निर्वाह्यन्ते।
तिरुमलक्षेत्रे युगादि वार्षिकोत्सवं युगादि-
आस्थानमिति व्यवहरन्ति। अयं युगादि:
स्वर्णद्वारपुरतः विद्यमानतिरुमहामणिमण्टपे
वैभवोपेततया निर्वाह्यते

प१चात् सम्प्रदायपद्धत्या
श्रीवेङ्कटेश्वरस्वामिनः अर्चकस्वामिनः,
जिय्यंगार्लु, एकाङ्गिनः, वेदपण्डिताः,
शिष्टाः दे वस्थानान्याधिकारिणः,
धर्मकर्तुमण्डलीसभ्याः सम्प्रदायपद्धत्या
तिरुमलालयोद्योगिनः-भागस्वामिनः भूत्वा
आनन्दनिलयस्य वेङ्कटेश्वरस्य
युगाद्यास्थानोत्सवदर्शनभाग्यं प्राप्नुवन्ति।

तदा अन्यभक्तानां प्रवेशः, दर्शनं, छायाचित्रस्वीकरणं न स्यात्।
युगाद्यास्थानो-त्सवविधान पठनमननादेव अन्यभक्तेभ्यः
मनोनेत्रदर्शनं भवेत्।

एकान्ततिरुमञ्चनम् - (अभिषेकः) युगादिदिने स्वामिनः
आलये सुप्रभातम् - तोमालासेवानन्तरं उभयदेव्योः
मलयप्पस्वामिनः सेनाधिपते: विष्वकस्वामिनः एकान्ततया
तिरुमञ्चनं (अभिषेकः) निर्वाह्यते। यदि युगादि: शुक्रवारे आगते
सति स्वामिमूलमूर्तेः पूर्वमेव शुक्रवाराभिषेकः स्यात्, युगादिपर्व
शुक्रवाराभिषेकानन्तरं स्वामिनः मूर्तिं विशेषवज्रविशिष्ट
किरीटशङ्खचक्रवरद कटिहस्तकवचैरेलङ्कुर्वन्ति। एतस्मिन्
विशेषालङ्करणे आनन्दनिलयमूर्तिसौन्दर्यं अनुपमानम्,
अप्रमेयम्, अद्भुतानन्दसर्वार्थसिद्धप्रदम्।

प१चात् श्रीवेङ्कटेश्वरस्वामिनः तुलसीदलैः सहस्रनामार्चन
निवेदनानि निर्वहिष्यन्ति।

सर्वभूपालवाहने स्वर्णद्वारपुरतः घण्टामण्टपे
स्वर्णसर्वभूपालवाहने श्रीदेवी भूदेवीभ्यां मलयप्पस्वामिनं
प्राङ्गुण्यं स्वर्णद्वारपुरतः गरुत्मतः अभिमुखं निवेशयन्ति।

प१चात्

वज्रवैद्यर्यमरकतमाणिक्यादि सर्वाभरणैः
वज कि रीटे ण सुगुन्धपरिमल
भरितपुष्पमालाभिः उत्सवमूर्ति नयनाभिरामं
विशेषरीत्या अलङ्कृत्वा।

श्रीपते: सेनाधिपतिः -

सर्वभूपालवाहनपाश्वे अन्यस्तिमन् पीठे
दक्षिणदिग्भिमुखतया सेनाधिपतिं विष्वक्रसेनं निवेश्य
दिव्याभरणपुष्पमालाभिरलङ्कृत्वा। शिरस्त्राणं खड़ं
धृत्वा अत्यन्तं भयभक्तिभ्यां स्वामिनः
आज्ञाप्रवर्तकत्वेन सिद्धं सर्वसञ्चारमिव विष्वक्रसेनं
दर्शयन्ति।

प१चादानन्दनिलये स्वामिनः मूलमूर्तेः,
स्वर्णद्वारपुरतः युगादि आस्थानाय सिद्धः इव
विद्यामानस्य श्रीपत्युत्सवमूर्तेः सेनाधिपतेश्च अथः
उक्तरीत्या पिष्टपचनानि समर्पयिष्यन्ति।

विशेषपिष्टपचन निवेदनम् -

अर्चकस्वामिनः पेद, चिन्न, जिय्यगारुमहाशयाः
विकलाङ्गिनः, आचार्यपुरुषाः वेदपण्डिताः, देवस्थान
कार्यनिर्वाहकाः, देवस्थान धर्मकर्तुमण्डल्यध्यक्षाः,
सम्याः, आलय - पेष्ठ । स्महोदयः, सर्वे,
छत्रचामरमङ्गलवाद्यघोषैः श्रुतिषु भागवेदपठनैः
पाचकाः संसिद्धविशिष्टपाचकानि पाचकशालायाः
श्रीपते: निवेदनाय, सोत्सवमानयन्ति।

मधुरलवंगापूपदोशादिपिष्टपाचकानि, शर्करा,
पोङ्गलि... पुलिहोर - दध्योदनप्रसादान् विमानप्रदक्षिणे
स्वर्णकूपपाश्वे स्थपाक शालायाः सोत्सवं
विमानप्रदक्षिणं कुर्वन्तः रजतद्वारपुरतः
रथबाह्यध्वजस्तम्भस्य प्रदक्षिणं कुर्वन्तः अन्तः आगत्य
आलयप्रवेशं कृत्वा गर्भालय स्वर्ण द्वारसमीपस्थाने
च निवेदनाय स्थापयन्ति। नैवेद्यघण्टासु हृदयङ्गमं
वाद्यामानासु स्थलद्वये निवेदनं प्रवर्तयिष्यन्ति।

पीताम्बरैः

निवेदनानन्तरं अन्यः वस्त्रसमर्पण घट्टः

प्रारप्यते।

पीताम्बर समर्पणम् -

निवेदनानन्तरं विमानप्रदक्षिणे
ईशान्यभागस्थयोगनरसिंहस्वाम्यालय पार्श्वस्थ
“परिमलार” स्थानात् श्रीश्रीश्री पेदजिय्यगारु
महोदयाः बृहद्रजतफलकपात्रे पुज्ञीकृतस्वर्ण, रेखायुत
पीताम्बराणि शिरसिनिधाय

छत्रचामरमङ्गलवाद्यपुरस्सरं पुरतः पञ्चमुखदीपेषु
प्रकाशमानेषु ढक्काघण्टासु, च वाद्यमानासु हृदयङ्गमं
वेदपारायणं प्रवर्तयन्ति। तेषां सर्वेषां पश्चात् वामभागे
श्रीश्रीश्री चिन्नजिय्यगारुमहाशयाः एकाङ्गिनः,
देवस्थानकार्यनिर्वहणाधिकारी, संयुक्तकार्य
निर्वहणाधिकारी पेष्कारहाशयाः, पारुपत्यदारु
इत्याद्यालयाधिकारबृन्दः पश्चात् अगमिष्यन्ति। ततः
आलयरजतद्वारपुरतःस्थ, स्वर्णध्वजस्तम्भस्य
बलिपीठस्य प्रदक्षिणं कुर्वन्तः अन्तः आगत्य
विमानप्रदक्षिणं कुर्वन्तः स्वर्णद्वारपर्यन्तमागछन्ति।
तत्र स्वर्णद्वारसमीपे मङ्गलवाद्यघोषान् श्रावयिष्यन्ति।

सन्निधिगोल्ल : - दीपैः पीताम्बरैः सहितान्
जियंगरुमहाशयान् अन्यांश्च महाशयान्
श्रीपतिसन्निधिपर्यन्तमानीय कुलशेखरप्पडि समीपे
स्थास्यति। श्रीजिय्यगारुमहाशयाः एकाङ्गिनश्च एव
अर्चक स्वामिने सम्भावनां समर्पयिष्यन्ति। पश्चात्
अर्चक स्वामिनः कुलशेखरप्पडि समीपे
(गर्भालयगडप) वस्त्राच्छादनं करिष्यन्ति। अन्तः
अर्चकजिय्यगारुमहाशयैः समर्पितषट्पीताम्बरेषु
चतुर्वर्त्रैः श्रीवेङ्गुटेश्वर स्वामिमूलमूर्ति अलङ्कृतिष्यन्ति।
एकं वरत्रं स्वामिकिरीटस्य, द्वितीयं नन्दकमङ्गस्य
तृतीयं आदितोमालामिव, चतुर्थं उत्तरीयमिव
अलङ्कृतिष्यन्ति। पश्चात् अर्चक स्वामी
आच्छदनवस्त्रमपनीय श्रीवेङ्गुटेश्वरस्वामिदिव्य
मङ्गलमूर्तेः स्वर्णपात्रे, पीतकपूरण आपादमस्तकं दिव्य

मङ्गलकर्पूरनीराजनं समर्प्य तज्जीराजनं
तत्रस्थसर्वभ्यः दर्शयति। कुलशेखरप्पडि
समीपस्थाः भक्ताः भक्त्या श्रीपतिं पश्यन्तः
हारतिं स्वीकरिष्यन्ति।

चन्दनतीर्थशठारिस्वीकारः -

तदनन्तरं आदौ अर्चकाः
चन्दनतीर्थशठारिस्वीकरणानन्तरं पंक्तौ, क्रमशः
पेद्जित्यंगारुमहाशयाय चिन्नजित्यंगारुमहाशयाय,
एकाङ्गिने आचार्यपुरुषाय, ताल्लपाकवंशीयेभ्यः
तीर्थशठारिचन्दनताम्बूलानि समर्पयन्ति। पश्चात्
देवस्थानकार्यनिर्वहणाधिकारिणे तदितराधिकारिभ्यः
तीर्थ चन्दनशठारिताम्बूलानि समर्पयन्ति।

श्रीपते: पीताम्बर समर्पणम् -

पश्चात् द्विपीताम्बरसहितरजतपात्रश
पेद्जित्यगारुमहोदयाः शिरसि धृत्वा स्वर्णद्वारसमीपे
युगादि आस्थानसंसिद्धं श्रीपत्युत्सवमूर्तिभ्यः
समर्पयन्ति। अर्चकाः वस्त्रद्वये एकं
श्रीमलयप्पस्वामिने द्वितीयं सेनाधिपतिविष्वक्
स्वामिने अलङ्कुर्वन्ति।

श्रीपते: अक्षतारोपणम् -

पश्चात् प्रधानार्चकाः स्वशिरसि श्रीपतिपादवरत्रेण
परिवेष्टनं कृत्वा मलयप्पस्वामिशिरसि, विष्वक्सेन
शिरसि कुडुमाक्षताः विकिरन्ति। पश्चात् सेनाधिपतये
परिवेष्टनं कृत्वा स्वामिपादाक्षताः स्वीकृत्य
विष्वक्सेनशिरसि विकीर्यं शठारिगौरवं समाचरन्ति।
अचकेभ्यः तण्डुलदानम् - आनन्दनिलयाय

आशीर्वचन कथनम् -

श्रीवेङ्कटेश्वरस्वामी अचकेभ्यः तण्डुलदानं, ताम्बूलं
सदशिणं ददाति। तण्डुलेन सह दक्षिणताम्बूलं
स्वीकारानन्तरं अर्चकस्वामी साक्षादानन्दनिलयं
“नित्येश्वर्यो भव” इति आशीः - प्रयुनिक्ता। साक्षात्
श्रीनिवासात् दानं स्वीकुर्वन् तमेव श्रीनिवास!
स्वामिनिति सम्बुद्ध्य ऐश्वर्यपरम्परया वर्धस्व इति

आशीःप्रदानार्चकभज्यं महाविशेषोपेतम्।
एवमाशीर्वचन प्रदात्रचकेभ्यः परिवेष्टनं बद्धवा
शठारिगौरवं प्रापयन्ति।

पश्चाङ्गश्रवणम् -

पश्चात् स्वर्णवर्णशोभित
सर्वभूपालवाहनस्थं श्रीदेवीभूदेवीसहित
मलयप्पस्वामिपादस्थं नूतनसंवत्सरपश्चाङ्गं
अर्चकाः स्वामिने नमस्कृत्य
अस्थानसिद्धान्तिने समर्पयन्ति। आस्थानसिद्धान्ती
श्रीपते: तत्कालीन तिथिवारनक्षत्रैः
नूतनसंवत्सरफलितानि लाभनष्टे, नवग्रहसंवारं
सस्यवृद्धिं, पशुवृद्धिं अन्यैऽच विषयै सह
सप्तविंशति-नक्षत्रजातक, कन्दायफलानि,
आदायव्ययराज्यपूज्यतावमानानि पश्चाङ्गश्रवणं
श्रावयति।

पुनः स्वामिनमुद्दिश्य स्वामिन् अखलाण्डकोटि
ब्रह्मण्डनायक! आदिमध्यान्तरहित! जगदेक
सार्वभौम! श्रीमद्राजाधिराज, परमे श्वर!
नित्यकल्याणचक्रवर्तिन्। श्रीमदलमेलमङ्गपते!
श्रीमदानन्दनिलयवास! बहुपराक् बहुपराक् स्वामिन्।
भवन्तः वैकुण्ठं परित्यज्य भूलोकवैकुण्ठप्रवेशनक्षत्रं
श्रवणानक्षत्रमतीव शुभप्रदम्। अस्मिन् नूतन
संवत्सरे भवन्तः दयान्तरङ्गः भवपापार्ति परिहृत्य
अभिष्टार्थकामसिद्धिं दास्यन्ति। सर्वसम्पन्नगृहशुभ
परम्परा: दास्यन्ति। अत एव नूतन वर्षे लक्षाधिक
भक्ताः भवद्विव्यमङ्गलसौन्दर्यमूर्तिदर्शनार्थं सोत्साहं
निरन्तरं निरन्तरायं तिरुमलक्षेत्रमागच्छन्ति। भवते
उत्सवाः वैभवोपेततया निर्वाहयिष्यन्ति। बहुमतिधनं
समर्पयन्ति। भवन्तः नवग्रहदेवताबधाः निवार्य
रक्षन्ति। भारतदेशः सस्यश्यामलः भविष्यति।
कालमनुसृत्य अतिवृष्ट्यनावृष्टिरोगभयादिषु
सत्स्वपि भवदनुग्रहात् सर्वे भक्ताः सानन्दं सुखं
कालं यापयिष्यन्ति।

इति सिद्धान्ती नूतनपश्चाङ्गं श्रवणं
कारयति। श्रीवेङ्कटेशः सर्वभूपालवाहने
पश्चाङ्गं शृणन् श्रीदेवीभूदेवीसहितः
चिन्मयहासेन आमोदमुखं दर्शयन्
भक्ताननुग्रहिष्यति।

पश्चात् सिद्धान्ती श्रीदेवीभूदेव्योः
उत्तरफल्गुणीरेवतीनक्षत्रफलितान्युक्त्वा पश्चात्
तत्रस्थ कार्यनिर्वहणाधिकारि, संयुक्तकार्य
निर्वहणाधिकारि धर्मकर्तुमण्डलीसभ्यानां नक्षत्रफलं
श्रावयिष्यति।

एवं पश्चाङ्गश्रवणकारयिते आस्थानसिद्धान्तिने
स्वाम्यर्चकाः स्वामिपादाक्षताः शिरसि, विकीर्य
शठरिमनुग्रहिष्यन्ति। पश्चात् श्रीपते:
धनागाररक्षकोद्योगी उत्थाय अत्यन्तभयभक्तिभ्यां
स्वामिने साष्टाङ्गनमस्कारं कृत्वा पूर्वीदिनहुण्डी
आदायव्यय, उत्सवविशेषान् श्रावयित्वा “स्वामिनः
अनुमोदन्तु” इति साष्टाङ्ग नमस्कारं कृत्वा ततः
शठार्यनुग्रहं प्राप्नोति। पश्चात् “कोलुवुपल्लेमिति”
स्वर्णपात्रे नवनीतहारतिं स्वामिने समर्प्य, ततः
अर्चकाः तमेव हारतिं कार्यनिर्वहणाधिकारिणे
दर्शयित्वा ततः अन्येभ्योऽपि दर्शयन्ति।

पश्चात् ताळकपाक - तरिगोणड-महन्तु
मैसूरुदेवालयहारतयः प्रत्येकं समर्प्यन्ते।
पश्चात्तत्रस्थ भक्तेभ्यः एकैकं रूप्यकं स्वीकृत्य
सर्वपक्षतः रूप्यकहारतिं ददाति। ततः
आगतरूप्यकाणि कार्यनिर्वहणाधिकारिधनागारे
मिश्रीकुर्वन्ति। पश्चात् पेदजिय्यगारुमहाशयस्य
देवस्थान-कार्यनिर्वहणाधिकारिणः शिरोवेष्ठन कृत्वा
शठारिमनुग्रह्य पश्चात् श्रीपतिप्रसादविनियोगं,
अक्षतताम्बूलसत्कारं सम्प्रदायानुसारं निर्वर्तयन्ति।
एतावता तिरुमलेशस्य युगाद्यास्थानोत्सवः
परिसमाप्यते। युगादिपर्वदिने पश्चाङ्गश्रवणात् शत्रुनाश
दुरस्त्वप्रनाशेनसह गङ्गारनानगोदानफलप्राप्त्या सह

अयुर्वृद्धिसत्सन्तनप्राप्तयः भवेयुः
लोककल्याणार्थं तिरुमलेशकृतयुगादिपश्चाङ्गं
श्रवणमिदम्।

श्रीवेङ्कटेशवरतिरुमलालये युगादि पर्वदिने
उदये स्वर्णद्वारपुरतः एकान्ततया प्रवर्तमानस्य
युगाद्यास्थानदर्शनसंतृप्त्यर्थं श्रीनिवासं स्मरन्तु।
सर्वगृहाणि आनन्दनिलयाः, स्वर्णद्वाराणि,
घण्टामण्टपाः एव सर्वहृदयाः एव सर्वभूपाल वाहनानि।
हृदये श्रीनिवासं प्रतिष्ठापयन्तु। सर्वे नूतनवर्षे पश्चाङ्गं
शृणवन्तु श्रीनिवासप्रभुदयया सर्वश्रेयांसि सम्पूर्णतया
प्राप्नुवन्तु।

ललिता-रागः -

ताल्पाकान्नमाचार्य सङ्कीर्तनाः -

1. सकलबलम्बुलु नीवे सर्वेश्वरनाकु
अकलङ्गम्बगुसुखमे अन्निटनिदेनाकु (पल्लवि)
2. पोन्दुगचक्राङ्कितमे भुजबलमिदे नाकु
अन्दिनहरि नीचिन्ते आत्मबलं नाकु
सन्दडि पेरुबल केशवनाममु नाकु
यिन्दुनुनब्दुनु भवभयमिक लेदिदे नाकु (सकल)
3. अङ्गपुतिरुमण्णुलिवि पश्चाङ्गबलमुनाकु
सङ्ग नीपै पाटले स्वरबल मीदे नाकु
रङ्ग नीगुणरासुले रासिबलमु नाकु
यिङ्गितमुग्गनिहपरमुलके दुरे दिदे नाकु
4. कनु गोनु नी विग्रहमे ग्रहबलमिदे नाकु
विनु नी दासुल सेव वेनुबलमिदे नाकु
तनरिन श्री वेङ्कटपति दैवबलमु नाकु
घनमे चेप्पग निन्तट कलिगेवो यिदे नाकु (सकल)
श्रीनिवासो विजयते! श्रीनिवासो विजयते।
श्रीवेङ्कटाचलाधीशं श्रियाध्यासित वक्षसं।
श्रितचेतसमन्दारं श्रीनिवासमहंभजे॥।

तेलुगुमूलम् - श्री जूलकण्टि बालसुब्रह्मण्यम्

संरक्षताकुवादः - डा. एम. इश्वरम्मा

(तदनन्तरम्)

श्लो.२०.

अहमतिभयकारि संसारवार्धेरमुष्मात् द्रुतम्
 वृषगिरिपतिपाद सद्गवित्सौवर्णनिश्चेणिकाम्।
 दृढतरमवलम्ब्य धैर्येण, गन्ता, तदूर्ध्वं पदम्
 विलसति तमसःपरस्तात् यदानन्दसन्धायकम्॥

ता - अहम् अतिभयद्वारे अस्मिन् सागररूपे संसारे
 वर्तमानोऽस्मि। तथापि शेषाद्रिनाथस्य वेङ्कटपते: पादयोः
 भक्तिरूपां स्वर्णमयीम् आरोहण सोपान पड़िकृतम्
 अधिष्ठितवान् अस्मि। तामेव संसार सागरात् उद्भन्तुम्
 उपायतया दृढम् अवलम्बितवान्। एताम् अवलम्ब्य एव
 निर्भयः निर्भरश्च अहम् तमोमयात् एतस्मात् सागरात् उपरि
 विद्यमानम् आनन्दपरिपूर्ण भगवत्सन्निधानं परमंपदं गमिष्यामि॥

सु.सौ.व्याख्या- पूर्वस्मिन् श्लोके भगवद्वरणारविन्दयोः
 शरणागतिः अभिवर्णिता, तया जनः जन्मान्ते निरन्तरानन्द
 निलयं परमपदम् अवश्यं प्राप्नोति इति शरणागतेः अनुत्तमं
 फलं विव्रियते अस्मिन् श्लोके।

अङ्गारः शतधैतेन मलिनत्वं न मुश्चति।

श्री न च रघुनाथाचार्यप्रणीता

श्रीशेषाद्रीशस्तुतिः

सुवर्णसौरभव्याख्या समेता

पादभक्तिः मुक्तिनिश्चेणिका

व्याख्याता - डा. कन्दाल लक्ष्मीनारायणः
 चरवाणी - ९९८५२३७३५३

अतिभय... वार्धः - संसाररूपः सागरः अत्यन्तं भयजनकः।
 समुद्रे, तस्मिन् आशा एव अपरिमितं जलम्। तत्र मन्मथाख्येन
 तीव्रपवनेन उद्धूताः मोहरूपाः तरङ्गपङ्कतयः। किञ्च
 भायादिरूपा भ्रमिः परिभ्रमयति। तनूज अनुजरूपाः ग्राहसमूहाः
 जिघत्सन्ति च। एवम् एते सर्वे भवसागरे मग्नं जनं नित्यं
 पीडयन्ति। अतः अयं संसारः अर्णव इव अतिघोरः।

तस्मिन् पतितस्य तस्मात् उद्भन्तुं हरिभक्तिः एका एव
 नौकारूपेण साधनभूता भवति। तदुक्तं पुराणेषु -

मार्च् -२०२५ | 15 | सप्तगिरि:

एवमेकाग्रचित्सन् संसरन् मधुसूदनम्।
जन्ममृत्यु जराग्राहं संसारधिं तरिष्यति॥

- यो जनः नियतमानसः चितं हिरस्मणे लग्नं कृत्वा भक्त्या तम् उपासते, स एव जननमरण वार्धकरूपैः जलजन्तुभिः व्याप्तं भयङ्करं संसारवारिधिम् अतिक्रामति इति।

वृषगिरि... निश्चेणिकाम् - श्रीशेषाचलपते: पादेषु निष्ठिता भक्तिरेव सुवर्णमयनिश्चेणिका। निश्चेणिकानाम ऊर्ध्वदेशगमनाय उपयुज्यमाना तत्साधनभूता सोपानपङ्क्तिः। ताम् आलम्ब्य एव संसार जलधेः शीघ्रम् उत्तरिष्यामि इत्यर्थः। यद्यपि समुद्रसदृशात् संसारात् उद्गन्तु कर्मज्ञानादयः अनेके उपायाः शास्त्रेषु बोधिताः। तथापिहरिचरणभक्तिः एका एव त्वरितगत्या संसारात् उद्गन्तुं शक्यते इति भावः। अतः तामेव भक्तिम् अनन्यमनसा साधनतया परिगृह्य ऊर्ध्वं परमपदं गमिष्यामि इति उच्यते।

दृढतरम् - हरिसान्निध्यप्राप्तये भक्तिरेव गरीयसी उपायः इति बुद्ध्या विश्वासपूर्वकं तामेव उपायतया स्वीकुर्यात् इति भावः। इदमेव उक्तवान् भगवान् स्वयम्-

भक्त्यात्वनन्यया शक्य अहमेवंविधोऽर्जुन्॥

ज्ञातुं द्रष्टुं च तत्वेन प्रवेष्टुं च परन्तप!॥ भ.गी॥

- हे पार्थ! अनन्यविषयया केवलमद्विषयया भक्त्या एव अहम् जीवेन प्राप्तुं शक्यः। वस्तुतः मत्खरूपं ज्ञातुं मां साक्षात्कर्तुम्, मत्सञ्जिधिं प्रवेष्टुं च केवलमद्विषयकभक्तिरेव उपायभूता। नत्वन्यः श्रेष्ठः उपायः अस्ति।

तथैव उक्तं च अभियुक्तैः -

“मोक्षमाधन सामग्र्यां भक्तिरेव गरीयसी” इति।

- मोक्षरूपफलसाधने इतरसाधनापेक्षया भक्तिः एका एव उत्कृष्टतमः उपायः इति भावः।

ऊर्ध्वं पदं तमसः परस्तात् - भक्त्या एव तमोमयात् प्रकृतिमण्डलात् बहिः ऊर्ध्वाया दिशि विराजमानं तत्

स्थानं प्राप्तुं शक्यते। तत् च पदं” तद्विष्णोः परमं पदम्” इति श्रुतिभिः बहुशः प्रतिपादितं

शुद्धसत्त्वमयं श्रीवैकुण्ठाख्यम्। तत् स्थानं “अथैतेरेव रश्मिबिः ऊर्ध्वमाक्रमते” छा. ८.६.५ इत्यादि वेदान्तवचनेषु ऊर्ध्वलोकतया निर्दिष्टम्। तदेव आदित्यवर्णं तमसः परस्तात् - पु.सू.इत्यादि श्रुतिषु तमोमयात् प्रकृति मण्डलात् बहिः विद्यमानमिति निर्दिष्टम्॥

आनन्द सन्धायकं पदम् - शुद्धसत्त्वमयत्वेन आनन्दनिलयं तत् स्थानम्। तत् च” ज्ञानानन्दमयालोकाः इति आगमशास्त्रे वर्णितम्। रसो वै सः, रसंह्येवायं लब्धवाऽनन्दी भवति” - तै. आ.इति तैत्तिरीयवचनानुसारेण परमपदम् आनन्दस्वरूपस्य आनन्दप्रदस्य परमात्मनः नित्यनिवासत्वात् भक्ते भ्यः आनन्ददायकं च भवति इति ज्ञायते॥

श्लोकोऽयं महामालिका नामके विलक्षणवृत्ते निबद्धः। तल्लक्षणम् इदम् - यदिहनयुगलं ततो वेदरैफैः महामालिका” इति। दिं च वृत्तं पण्डितैः नाराचवृत्तम् सिंहविक्रीडितवृत्तम्, निशावृत्तम् इति नामान्तरैः व्यवहित्यते। (अनुवर्तिष्यते)

SAPTHAGIRI

STATEMENT ABOUT OWNERSHIP AND OTHER PARTICULARS ABOUT

(MONTHLY)
FORM IV
See Rule 8

1. Place of Publication	: TIRUPATI
2. Periodicity of its Publication	: Monthly
3. Printer's Name
Whether citizen of India
Address	: Sri P. Ramaraju, M.A.
: Yes
: S.O., T.T.D.Press
K.T.Road, Tirupati: 517510.
4. Publisher's Name
Whether citizen of India
Address	: Dr. K. Radha Ramana, M.A., M.Phil.,
Ph.D., P.G.Dip.in Epigraphy, Dip. in Yoga
: Yes
: Chief Editor Office, T.T.D.Press
Building, 2nd Floor,K.T.Road, Tirupati.
5. Editor's Name
Whether citizen of India
Address	: Dr. V.G.Chokkalingam, M.A, Ph.D.
: Yes
: Chief Editor Office, T.T.D.Press
Building, 2nd Floor, K.T.Road, Tirupati.
6. Name and address of
individuals who own the News
paper and partners or share
holders holding more than one
percent of the Total Capital	{
Tirumala
Tirupati
Devasthanams}

I, K. Radha Ramana, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

TIRUPATI
Date : 28-2-2025

(Sd) Dr. K. Radha Ramana
Signature of the Publisher

अन्धं तमः प्रविशन्ति येऽविद्यामुपासते।

मत्स्यजयन्ति

- डा.के.कोटेश्वरराय

चरवाणी - १९८५१२३२६२

अस्मिन् क्रोधिनामसंवत्सरे चैत्रमासे ३१ दिने सोमवासरे मत्स्यजयन्ति उत्सवः निर्वहणीयः इति ज्योतिष्कैः निर्णीतः।

परित्राणाय साधूनां विनाशायचदुष्कृतां।

धर्मसंस्थापनार्थाय सम्भवामि युगे युगे॥

इति गीतावचनमनुसृत्य दुष्टशिक्षणाय भगवान् विष्णुः प्रधानदशावतारेषु अदिमं मत्स्यवतारं स्वीचकार। वेदमन्त्रेषि भगवान् विष्णुरुपत्वेन वर्णितः। भागवतपुराणमनुसृत्य जले स्वल्पाकारः बृहत्प्राणिभ्यः मत्स्यः आत्मरक्षणं ययाचेति, वर्णितम्। अग्निपुराणमनुसृत्य देवालयेषु जले, वा उत्तरदिशि मत्स्यविग्रहः स्थापनीयः। विष्णु धर्मोत्तरपुराणं सस्यफलाभि वृथर्थं मत्स्यपूजा आचरणीयेति निर्दिशति। मत्स्यः विष्णुस्वरुपेण पूज्यः इति ब्रह्माण्डपुराणे प्रोक्तम्। गरुडपुराणे स्कान्दपुराणस्थ विष्णुसहस्रनामस्तोत्रेषु मत्स्यप्रस्तावना दृश्यते।

अकले दुर्लभोमृत्युः लीणां वा पुरुषस्य वा।

चैत्रमासे दिने रात्रौ मत्स्यजयन्ति: मत्स्यजत्येत्सवाः निर्वहणीयाः इति निर्दिष्टम्। विष्णुभक्ता मत्स्यजयन्ति - पूर्वदिनादेव उपवासत्रमाचरन्तः मत्स्यरूपं विष्णुं सायं समये संपूज्य उपवासाद्विरमन्ति। विष्णुदेवालयेषु विशिष्य मत्स्यजयन्तिदिने प्रत्येकपूजां निर्वहन्ति। तत्रस्थाः मत्स्यशखीयाः मीनेशात् विष्णोः स्ववंशः आरब्धः इति वदन्ति। मत्स्यजयन्तिमेव मीनेशजयन्तिपर्वदिनमिति वदन्ति वराहपुराणे पद्मपुराणस्थमार्गशीर्षमाहात्म्ये मत्स्यजन्मव्रतपूजायां उपवास -नियमेन स्वर्णमत्स्यपूजा मार्गशिरमासे द्वादशदिनेषु आचरणीयेति निर्दिष्टम्। भारतदेशे मत्स्यदेवालयाः अधिकतया न सन्ति द्वारकायां शंखो दरदे वालयः आनन्ददेशे नागलापुरे वेदनारायणदे वालयः, बंगुलूरुनागरे मत्स्यनारायणदे वालयाः, सुप्रसिद्धाः। आनन्ददेशे वेदनारायणस्वामिदेवालयः तिरुपति समीपे ४५ मैलूदूरे सत्यवीडुमण्डले मद्रासूतिरूपतिमार्गमध्ये वर्तते। अत्र, मत्स्यावतारे भगवान् श्रीदेवीभूदेवी सहितः पूज्यते। अत्र विजयनगरवास्तुशिल्पं देवालये द्योत्यते। अत्र कलियुगावतरणात् पूर्व प्रलयेन प्रपञ्चे जलमये जाते ब्रह्मणः निद्रावस्थायां हयग्रीवेण वा सोमकासुरेण वेदाः अपहृताः। तदा ज्ञातविषयः विष्णुः मत्स्यरूपं धृत्वा राक्षसं हत्वा वेदान् ब्रह्मणे समर्पयासेति ऐतिह्यं शिल्परूपे दृश्यते।

तिरुमल तिरुपति देवस्थानं इमं देवालयं २९ एप्रैल १९६७ वर्षे स्वाधीनं कृत्वा महासौन्दर्योपेततया अनुबन्धनिर्माणानि कृत्वा अनादिपूजोत्सवान् पुनरुद्धृत्य भक्ताकर्षकं करोति। श्रीकृष्णदेवरायः स्वप्रदृष्ट विष्णुप्रोक्तरीत्या देवालयमिमं निर्ममे। उत्सवसमये सूर्यकिरणानि गर्भालये प्रविश्य प्रथमदिने स्वामिपादयोः द्वितीयदिने नाभौ तृतीयदिने मुखे पतति। शिल्पिभिरेव निर्माणमत्यद्भुतम्। वर्षे वर्षे तत्र सूर्यसेवा अतिपवित्रतया देवालये प्रवर्तते।

ब्रह्मपुराणे मत्स्यमाधवः राजा श्वेतमाधवेन श्वेतगाङ्गा समीपस्थपूरीनगरे श्वेतमाधवदेवालये पूजितः इति वर्णितम्। नेपालदेशे “मझेगोन्” स्थाने मत्स्यविष्णु जयन्ति: - वार्षिकोत्सवः निर्वाह्यते। श्रीलङ्कास्थमत्स्यदेवालयः अद्य

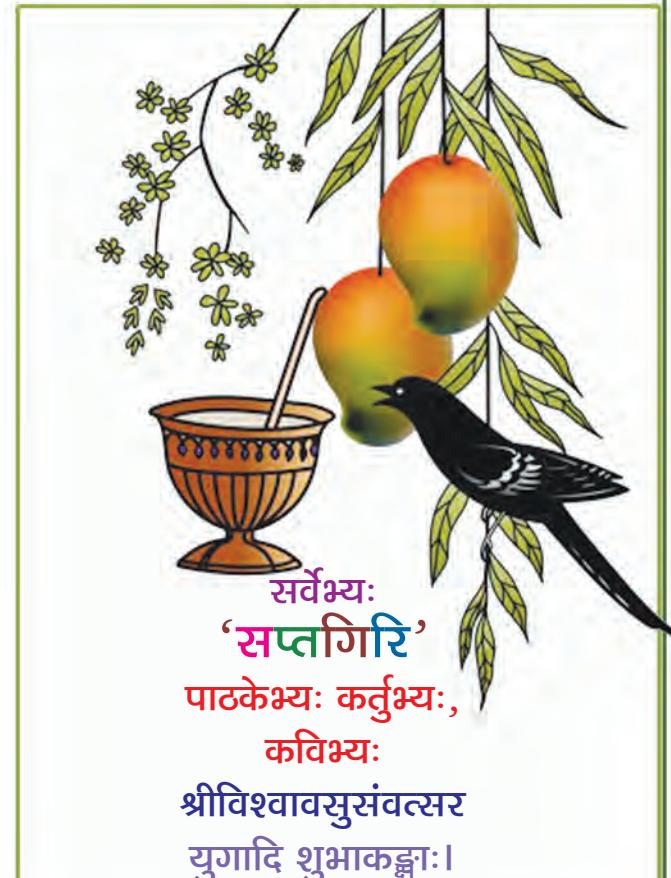
विनष्टः ति वदन्ति। केरलराष्ट्रे त्रयः मत्स्यदेवालया नित्यापूजानिर्वाहकतया सौभाग्यतया विरजन्ते। मत्स्यमधिकृत्य प्रथमवृत्तान्तः शतपथ ब्राह्मणे दृश्यते। वेदयुगमत्स्यरक्षकः आदौ ब्रह्मा इव पश्चात् विष्णुरिव परिगणितः। पुराणेषु मत्स्याविभाविकथा वर्णिता। मनुरक्षणेन स्वल्पमत्स्यः महामत्स्यत्वेन परिणतः। पश्चात् मानवजातेः मूलपुरुषत्वेन परिणमस्य वेदचोरकहयग्रीवराक्षसमवधीदिति वर्णितम्।

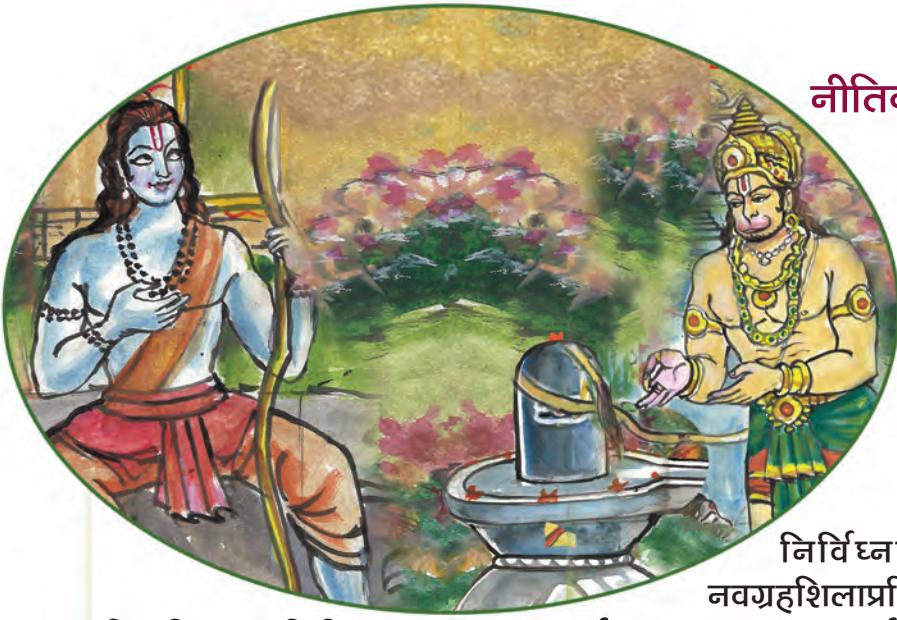
मत्स्यावतार कथा - श्रीमन्नारायणः प्रलयान्धकारे क्षीरसागरे वटपत्रशायी सन् योगनिद्रायामासीत्। तदा तस्य हस्तशड्खः समुद्रे पपात। किञ्चित्कालानन्तरं शड्खमुखात् कश्चिद्राक्षसः प्रादुर्बभूव। शड्खदागमनात् तस्य शड्खासुरः इति नाम आगतम्। सः महाकायः जले परिभ्रमन् क्षुदूबाधारीडितः महाध्वनिश्चकार। वेदपठननिमग्नः ब्रह्मा तच्छब्दं श्रृत्या तत्समीपं जगाम सः राक्षसः तं अतुं प्रायततदा ब्रह्मा भीतः धावतिस्म। तदा ब्रह्मोरुस्थाः वेदाः जले पतिताः। तदा शड्खासुरः तान् वेदान् मुखात् स्वोदरगताश्चकार। तदा हठात् सृष्ट्याधारभूत वेदकोशाभावात् दुःखितः पितरं विष्णुं प्राप्य स्वावस्थां विशदीचकार। वेदराशिना विना सुष्टिकार्यं कथं करिष्यामीति प्रोवाच। तदा विष्णुः पुत्रं सात्त्वयित्वा राक्षसं हत्वा वेदकोशमानेष्यामीत्यवोचत्। ततः श्रीमन्नारायणः मत्स्यावतारं धृत्वा गदाचक्रधारी सन् समुद्रे प्रविश्य अन्विषन् सप्तदिनावधौ शड्खासुरसमीपं जगाम। तदा स्वोपरि पतन्तं राक्षसं चक्रं प्रयुज्य तस्य शिरः चिच्छेद। ततः उरः विदीर्यं तदुरथं शड्खं वेदराशिद्वा स्वीचकार। ततः शड्खं स्वसक्षे निनेश्य वेदराशिं ब्रह्मणे पुनः समर्थं वेदोक्तप्रकारं सृष्टिकार्यं विधेहीत्याज्ञां दत्वा स्वनिलयं वैकुण्ठञ्जगाम। ततः ब्रह्मा सर्वप्राणिसृष्टिकार्यं चकार। वेदव्यासरचिताष्टादशपुराणेषु मत्स्यपुरणमादिमम्। नारदमहर्षिणा इन्द्रद्युम्नमहाराजाय इदं पुराणं प्रोक्तमिति व्यासमहर्षिणा निर्दिष्टम्। अस्मिन् पुराणे चतुर्दशसहस्रश्लोकाः वर्तन्ते। “मात्यं मेदः प्रकीर्त्यते” महाविष्णोः मेदः एव मत्स्यपुराणम्।

अत्र मत्स्यावतरवर्णनम्, ब्रह्माण्डसृष्टिः, गर्भिणी धर्माः सूर्यचन्द्रवर्णनम्, गया क्षेत्र वर्णनं, पुरुरवचरितम्, कचदेवयान्योः वृत्तान्तः, कार्तवीर्यार्जुनचरितम्, श्यमन्तकोपाख्यानम्, शुक्राचार्यकृतशिवस्तुतिः, कलिधर्माः,

कृष्णष्टमी व्रतम्। अक्षयतृतीयाव्रतम्, कल्याणसप्तमी, विशोक, सप्तमीफल, सप्तमीव्रतानि, महादानप्रशंसा, पुष्पवाहनकथा, प्रयागयमुनाक्षेत्रमाहात्यम्, सप्तद्वीप, त्रिपुरासुरदेवासुर संग्राम वृत्तान्ताः, युगधर्माः ऋषिलक्षणानि, तारकांसुर वृत्तान्ताः युगधर्माः ऋषिलक्षणानि, तारकासुरवृत्तान्तः पार्वतीकल्याण, विनायकविजय, कुमारसम्भव, नृसिंहावतार विष्णुलीलाकाशी क्षेत्रमाहत्यवृत्तान्ताः सावित्रीसत्यवचरितम् राजधर्म सामदा नभेददण्डोपायाः राजनीति सम्बन्धिनः सदसत्फलितानि, वामनवरहावतार, क्षीरसागरमथन, वास्तुशास्त्रक्रियायोग, प्रतिमालक्षणादिविषयाःवर्णिताः। अत्र मानवोपयोगिनः केचित् प्रधानश्लोकाः -

लब्ध्वा जन्म न यः, कश्चिद्दूषयेत्पौरुषं नरः।
जन्म तस्य वृथा भूतयोनिजन्मातु विशिष्यते॥
देवोयदिपिता जातः शुभकर्मानुसारतः।
तस्यान्नममृतं भूत्वा दिव्यत्वेष्यनुगच्छति॥

बलवतोऽपिगर्व विनश्यति (हनुमद्रव्यभङ्गः)

- डा सि.रामलक्ष्मी
चरवाणी - १८८५४६३३७१

श्रीरामः समुद्रसे तु निर्माणे

निर्विघ्नपरिसमाप्त्यर्थं न लङ्घारा विनायक
नवग्रहशिलाप्रतिमा: प्रतिष्ठापयामास। आत्मनम्भापि,

शिवलिङ्गः प्रतिष्ठितुं एतदर्थं हनुमन्तमाहूय मुहूर्तकाले काशीविश्वेश्वरं प्राप्य तदनुग्रहात् शिवलिङ्गमेकं मुहूर्तकाले एव अनेतव्यमिति कालातिक्रमः मरित्वति आज्ञापयामास। तदा हनुमान् शतयोजनतिरस्तीर्णं समुद्रमेवोल्लङ्घ्य लङ्घास्थ सीतावार्ता अनीता मया। एतछिवलिङ्गानयनं कियन्ममेति गर्विष्ठः एतत्कार्यं मुहूर्तकाले कर्तव्यमिति ममैव, रामः कथयति, किमहं समयपालनं न जानामीति काशीं गत्वा महेश्वरं प्रणनाम। तदा महेश्वरः आअनेयमुद्दिश्य वायुपुत्र। बहोः कालादहं दक्षिणकाशीं जिगमिषुरस्मि। अगस्त्यः विद्यपर्वतगर्वमपनेतुं काशीं परित्यज्य गतः। मद्विद्योगवाधापीडितोऽस्ति। अहं तत्र गत्वा मम दर्शनभाग्यं दारयामीति त्वं एतछिवलिङ्गःद्वयं स्वीकृत्य रामसकाशं गत्वा एकं रामनाम्भा, अन्यत् मन्महा। प्रतिष्ठापय इत्यवोचत्। हनुमान् अवलीलया एतत्कार्यमहं करिष्यमीति स्वसामर्थ्यवले आत्मानन्दं प्राप्य गर्वमनस्कः बभूव। श्रीरामः आअनेयाय मानसिकगर्वं दिव्यदृष्ट्या ज्ञात्वा तद्रूपमपनेतुमैष्ठत्। झटिति आअनेयाय, दत्तः मुहूर्तकालः अतिक्रामतीति सुग्रीवमाहूय हनुमादागमनवार्ता न ज्ञायते। मुहूर्तसमयः अत्येतीति सैकतशिवलिङ्गमहं प्रतिष्ठापयमीति मुनिजनानुमत्या सैकतशिवलिङ्गं प्रतिष्ठापयामास। पश्चात् दानदक्षिणार्थं कौस्तुभमणिं सरमार। झटिति कौस्तुभमणिः आकशे सूर्यवदाजगाम। श्रीरामः तन्मणिं कण्ठमालाश्वकार। तत्प्रभावात् धनवरत्राभरणाशवधेन्तादयः उद्भूताः। रामः तैः मुनीन् सत्कृत्य स्ववासं प्रेषयामास। मार्गमध्ये सानन्दान् मुनिवरान् दृष्ट्वा हनुमान् भवन्तः करमात्सम्मानिताः इत्यपृच्छत्। महर्षयस्ते श्रीरामः महावैभवोपेततया शिवलिङ्गःप्रतिष्ठाश्वकार। दानदक्षिणाभिः सनुष्टाः वयं प्रतिनिवृत्ताः इति समादधुः। एतच्छृत्वा राममायासंकल्पात् क्रुद्धः हनुमान् “श्रीरामः मां वृथाश्रमपीडितश्वकारेति मन्वानः झटिति रामं समीप्य नमस्कृत्य लङ्घास्थ सीताविषयवार्तानीतफलसत्करोऽयं वा? काशीशिवलिङ्गमानयेति किमर्थं मां अपहास्यावमानिनं अकरोः। अहं व्यर्थश्रमोऽभवमिति प्रपच्छ।

तदा करुणासमुद्रः रामः त्वदुक्तं सत्यमेवेति गतं गतमिति सैकितशिवलिङ्गमपनीय त्वदानीतं शिवलिङ्गं प्रतिष्ठापय इति प्रशान्तमनस्कः अवोचत्।

तदा संप्रीतः हनुमान् रामप्रतिष्ठितशिवलिङ्गापनयनाय स्ववालं, परिवृतं कृत्वा, यावष्टक्ति आचकर्ष। किञ्चिदपि शिवलिङ्गं न चचाल। वालभङ्गेन मूर्छितः हनुमान् अन्यवानरै परिहसितः। ततः मोहमूर्छाजागृतः गर्वभङ्गः मम सआतः इति रामपादयोः पतित्वा क्षमां ययाचे। शरणागतवत्सलः रामः पश्चात्पाञ्चनेयं क्षमित्वा स्वप्रतिष्ठित शिवलिङ्गोत्तरभागे विश्वनाथलिङ्गनाम्भा हनुमादानीतलिङ्गःद्वयं प्रतिष्ठापय हनुमतिष्ठितशिवलिङ्गःद्वयपूजया विना मत्प्रतिष्ठापितशिवलिङ्गःपूजाकृता चेत् निष्फलं भविष्यतीति, हनुमते वरं दत्वा हनुमन्तमुद्दिश्य वालभङ्गःरूपस्थितावेव अदृष्टपादरूपेविग्रहं सरथापय, निर्गर्ववसिष्यसीत्यवोयत्। तथैव आअनेयः स्वर्गर्वराहित्यप्रकाशकमुखाकारशिलाविग्रहं निर्ममे। अद्यापि तादृशहनुमद्विग्रहः तत्र दृश्यते। एवं हनुमद्रवः श्रीरामेण अपनीतः।

श्रीरामचन्द्रः श्रितपारिजातः समरतकल्याण गुणाभिरामः।
सीतामुखाभ्योरुहचश्रीको निरन्तरं मङ्गलमातनोतु॥

“अलमेल्मङ्गाश्रीनिवासौ भक्तपराधीनौ”

पश्यन्तु... पश्यन्तु... स एव हरिवासः स एव हरिवासः

दशसहस्रफणामण्डलमयः

तेलुगु मूलम् - डा. श्रीनिवासदीक्षितुलु
चित्राणि - श्री के. द्वारकानाथः
संस्कृतानुवादः - डा. यूर्यनारायणरेड्डि
चरचाणी - ८९०६५०७८५०

श्रीहरे: खड्गस्य नाम नन्दकः। तदायुधंशेनैव अन्नमाचार्यः जातः। बाल्ये सः गीतानि गायन् केनापि उद्देश्येन विना
ग्रामे परिभ्रमतिरम्। कदाचित् पिता भ्रातृपत्री च अन्नमयं सम्बुद्ध्य अन्नमय!

१

निष्प्रयोजनतया ग्रामपरिभ्रमणं त्यक्त्वा अटवीं गत्वा पशुभ्यः २

३ तृणं संचिद्य आनय!

४

इष्टाभावेऽपि अन्नमाचार्यः
अटवीं जगाम। तत्र हरितं
तृणं लवित्रेण छिनति रम।
तदा एका अङ्गुली
छिन्नासीत्। रक्तमपि, बहिः
प्रसरित रम।

५

तद्वष्टा अन्नमाचार्यः उद्यैः रुदन्
मातः मातः रक्तम्। रक्तम्। इति
उद्यैराक्रोशशकार।

६ एतावता गोविन्दनामसङ्कीर्तनं कुर्वन्तः भक्ताः
तिरुमलमार्गे गच्छन्ति रम। ते अन्नमाचार्याविष्यां
दृष्ट्वा गमनात् विरम्य पुत्रा।

७ तत्र रक्तसावं स्थगयितुं वस्त्र
बन्धनं कुर्मः।

८ अन्नमय....

९

(अन्नमाचार्यः) अहमपि युष्माभिं सह
आगत्य पर्वतमरोहयिष्यामि।

१० तथैवारतु

११ अन्नमाचार्यः किञ्चिद्दूरं गत्वा आयासेन सोपानमार्गे एव
निद्रामवाप। पश्चात् उत्थाय।

१२ पादरक्षाभ्यां अन्नमाचार्यः अज्ञातमार्गे पर्वतं अधिरोहति रम।

१३ सर्वे गताः! अहं केन मार्गेण
गमिष्यामि?

१४ अहो अहं अपमार्गे
गच्छामि।

१५ बहुसमये अतीतेऽपि वास्तवमार्गः न दृश्यते। सः बह्यायासयुतः आसीत्। नयन भ्रमः अपि आसीत्।

तदा अन्नमाचार्यः मातरं अलमेलमङ्गाम्बां स्वामिनं श्रीनिवासश्च

१६ वास्तवमार्गं करुणया दर्शयन्तु इति प्रार्थयामास।

१७ तदा वृद्धमाङ्गल्यवती अलमेलमङ्गाम्बारुपेण साक्षात्कृता।

१९ वृद्धा माङ्गल्यवती अलमेलमङ्गाम्बा बालं सम्बुद्धय

२० पत्र! पादरक्षाभ्यां पर्वतारोहणं दौषः किल। अयं पर्वतः पवित्र सालग्रामशिला खलु।

२३ त्वया अन्नमाचार्यपर्वतारोहणकार्यं समाप्तम्। सः पुष्करिण्यां सर्वान् देवालयं गत्वा वेङ्कटेश्वरस्वामिनं दर्शय

२५ सप्तगिरिवास! पुष्करिणीनाथ!

अतिदानं हि दानानां विद्यादानं ततोऽधिकम्।

२१ माता अलमेलमङ्गाम्बा अदृश्या बभूव! पुरतः भक्ताः, श्रीपत्यानन्दनिलयश्च दृष्टः। इटिति अन्नमाचार्यमुखात् संकीर्तनमागतम्

२२ पर्वत स्थितं स्वामिनं दृष्ट्वा, अन्नमाचार्यः, “स एव हरिवासः, स एव हरिवासः”।

२४ अन्नमाचार्यमनः पारवश्यतां गतम्। आनन्दनिर्भरं जातम्। आनन्दवाष्पैः....

२६ ओं नमो वेङ्कटेशाय २७ भक्ताहानेन माता देवी प्रतिसमाधानं दास्यति इति ज्ञायते।

मार्च -२०२५ २१ सप्तगिरि:

प्रदत्तं चित्रपटम् विन्दुसाहाय्येन
पूर्यामः वा?

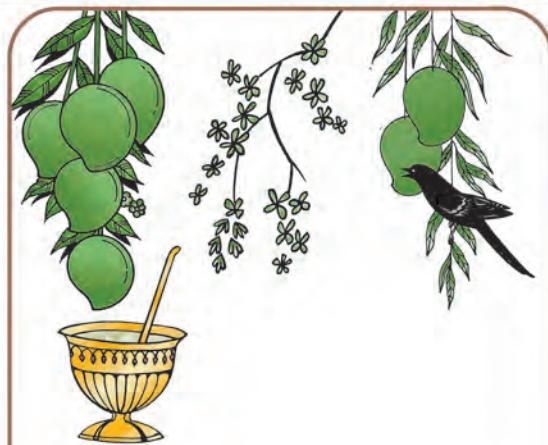
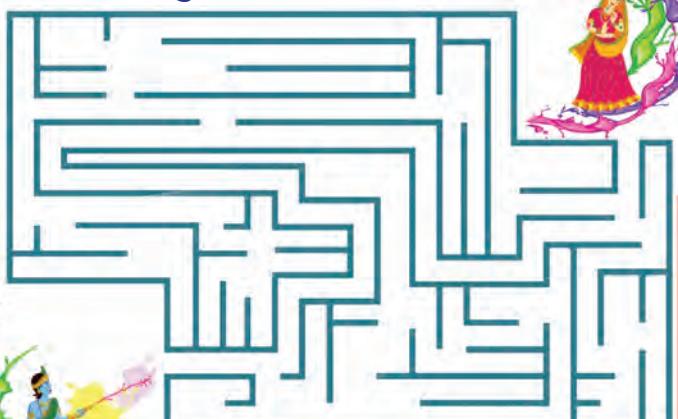
अर्य चित्रपटस्य रञ्जनं
कुर्मः वा?

बा ल वि ज्ञो दि नी

मार्ग
अण्वषन्तु

श्रीकृष्णं प्रसार्यमाणयन्नजलं उज्ज्वलितुं केन मार्गं
गोपिका गन्तव्या।

उपरि प्रदर्शितानि वस्तूनि कस्य पर्वणः सम्बन्धीन
शुरू - : शुभाभास्त्र

मार्च -२०२५ 22 सप्तगिरि:

अकिञ्चनोऽपि सन्तुष्टः शेते सर्वाङ्गविज्वरः।

19.01.2025 तिथो तिरुमलतिरुपतिदेवस्थानानावर्ये अयोध्याश्रीरामाय धर्मकर्तुगणपत्यश्यका: श्री बि.आर.नायडू गहोदया: धर्मपत्यासह पीताम्बराणां समर्पणदृश्यन्। अस्मिन् कार्यक्रमे ति.ति.दे.धर्मकर्तुगणपत्यी सभ्या: श्री जि.आनुपकाशरेष्ठिंगहोदया: हिन्दूधर्म प्रवासपरिषद्कार्यदर्शी श्री श्रीराम रघुनाथ गहोदया: आत्मयप्रधानावरका: वेणुगोपालदीक्षिता: अन्ये अधिकारणिश्च भागं गृहीतवन्तः।

15.01.2025 तिथो तिरुपतिस्थ ति.ति.देवस्थानपरिपालनभवनप्राङ्गे प्राभागास्थविशालभूमागे सर्वप्रेक्षकप्रदर्शकतया प्रवर्तित श्रीगोदादेवीकल्याणगहोत्सवग्नोहरदृश्यग्।

19.01.2025 तिथो तिरुपतिस्थस्तिम्भू आरोग्यालयविभागान् अक्षग्रामात्पर्येक्षणकार्यनिगमनाः ति.ति.देवस्थानकार्यनिगमिकारी श्री जे.श्यामलारामु ऐ.ए.यस., गहोदया:, अपि च संयुक्तकार्य - निर्वहणाधिकारी श्री तीरुबहुं गहोदयाश्च। एतत्सम्बन्धित दृश्यग्।

27.01.2025 तिथो तिरुवानन्द पङ्गावतीदेव्यालयपरिसरेषु पर्येक्षणं कृत्वा पृष्ठगिर्णार्णसूचकाधिकारिभ्यः, भक्तेभ्यः सनुविलसोकार्यार्थं गास्टराल्पान् सिद्धं कर्तुं युक्तसूचनप्रदाता ति.ति.देवस्थानकार्यनिर्वहणाधिकारी श्री जे.श्यामलारामु ऐ.ए.यस., गहोदया:, संयुक्तकार्यनिर्वहणाधिकारी श्री ति.वीटब्रह्म ऐ.ए.यस., गहोदया: अपि च एतदनुसूत्यागत ति.ति.दे., प्रधानप्रजासम्बन्धविषयाधिकारी श्री ति.रवि, अन्याधिकारिणश्च। एतेषां सर्वेषां उपस्थितिदृश्यग्।

26.01.2025 तिथो तिरुपतिस्थ ति.ति.देवस्थान भवनप्राङ्गे सुविशालप्रदेशे प्रवर्तित गणतन्त्रदिनोत्सवकार्ये ति.ति.दे. पर्येक्षण अद्रताविभागकावातौगौरवतन्दनं स्तीकुर्वन्तः ति.ति.देवस्थान कार्यनिर्वहणाधिकारिणः श्री जे.श्यामला रामु ऐ.ए.यस., गहोदया। एतत्सम्बन्धित दृश्यग्।

02.02.2025 तिथो ति.ति.देवस्थान धर्मकर्तुगणपत्या: एकम्-अफिसियो सम्यत्वेन प्रमाणस्तीकारं कुर्वद्यगः देवादायशारवासम्बन्धी कमीषनद् श्री के. रामचन्द्रगोहन गहोदयेभ्यः प्रसादवितरणं कुर्वन्तः ति.ति. देवस्थानगुलबधकार्यनिर्वहणाधिकारिणः श्री सि.हेच. वेङ्कटेश्वराम, ऐ.ए.यस., गहोदया। एतयोः मनोहर दृश्यग्।

SAPTHAGIRI (SANSKRIT) SPIRITUAL ILLUSTRATED MONTHLY PUBLISHED BY
TIRUMALA TIRUPATI DEVASTHANAMS PRINTING ON 25-02-2025 & posting at Tirupati
RMS Regd.with the Registrar of Newspapers for India under RNI No.21138/1970 Postal
Regd. No. TRP/154/2024-2026" LICENCED TO POST WITHOUT PREPAYMENT
No.PMGK/RNP/WPP-04(4)/2024-2026" Posting on 5th of every month.

श्रीलक्ष्मीजयन्त्रि
14.03.2025